

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B2-51C/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821201162
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Alžbeta Strajňáková PhD.
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2024:5821201162.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudkyňou JUDr. Mgr. Alžbetou Strajňákovou, PhD. v sporovej veci žalobcu: X.. K. O., R.. XX.XX.XXXX, D. Č. J. XX/XX, R., proti žalovanej: X.. K. K.Á., P., R.. XX.XX.XXXX, D. K. XXX/X, D., zast.: Advokátska kancelária JUDr. Juraj Juríček, s.r.o., so sídlom Robotnícka 5, Bratislava, IČO: 35 876 654, o zaplatenie 6.451,98 Eur, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanej sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Námestovo dňa 06.07.2021, postúpenou Okresnému súdu Bratislava II dňa 28.02.2022, sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 6.451,98 Eur. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca na základe Uznesenia o dedičstve XD/XX/XXXX A. XXX/XXXX-XXX/XX nadobudol hnutelnosti: Položky 1/ - 10/ v celkovej sume 21.340,37 Eur, vo veľkosti podielu XXXXXX/ XXXXXX, čo predstavuje čiastku 6.451,98 Eur. Žalovaná požiadala o znalecký posudok súdneho znalca K.. A. A., súdny znalec z oboru XXXXXX-umelecké diela, odvetvie XXXXXX-umenie výtvarné, č. preukazu XXXXX, ktorý vykonal dňa 29.04.2004 znalecký posudok zapísaný v znaleckom denníku č. 1 pod poradovým číslom X/XXXX na hnutelnosti (položky 1-10) v celkovej sume 642.900 Sk. Žalovaná si následne, svojvoľne a nezákonne privlastnila všetky hnutelnosti, ktoré údajne odpredala a získané prostriedky po odpočítaní vynaložených nákladov na znalecký posudok v celkovej sume 7.200 Sk, teda pre každého dediča 1.800 Sk (1/4), rozdelila medzi dedičov rovnakým dielom a dňa 28.06.2004 žalobcovi odoslala prostredníctvom Slovenskej pošty sumu 158.925 Sk. Žalobca uvedenú čiastku neprebral, o čom priložil dôkaz (notárom overenú Poštovú poukážku). Dôvody neprijatia boli okrem neprimerane nízkej ceny niektorých položiek ohodnotených znalcom, nepreukázaných dokladov potvrdzujúcich skutočnú cenu odpredaných predmetov a s tým spojené dôvodné podozrenie o predajnej cene, ktorá mohla podstatne prevýšiť cenu znaleckú. A v neposlednom rade svojvoľným nakladaním s hnutelnosťami v priebehu dedičského konania a to bez súhlasu žalobcu. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 6.451,98 Eur a nahradiť trovy konania.

2. Okresný súd Námestovo vydal dňa 07.09.2021 platobný rozkaz č.k. 5C/38/2021-32, proti ktorému podala žalovaná dňa 27.09.2021 odpor. V odpore žalovaná vznesla námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Námestovo z dôvodu, že v predmetnej veci miestna príslušnosť prislúcha všeobecnému súdu žalovanej, ktorým je Okresný súd Bratislava II. Zároveň žalovaná uviedla, že hnutelné veci označené v žalobe tvoria položky č. 1 až 10 v časti A/ Aktíva, I. Hnutelnosti uznesenia Okresného súdu Námestovo zo dňa 19.04.2018, č.k.: 2D/21/2008, Dnot 106/2014, ktoré predstavujú obrazy, svietnik, cukornička a podnos (všetky hnutelné veci sú presne definované v uznesení vid' str. 1-2). Vyššie uvedené uznesenie je rozhodnutím v dedičskej veci po poručiteľke W. O., W. J., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom Č.E. J. XX/XX, XXX XX R., pričom žalobca aj žalovaná spolu s ďalšími dvoma sestrami ako deti poručiteľky boli určení ako zákonní dedičia v I.

dedičskej skupine. Predmetom dedičského konania po poručiťke boli okrem hnuťel'nych vecí aj viaceré nehnuteľnosti, pričom v rámci konania dedičia nedospeli k dedičskej dohode o hodnote majetku ani o vyporiadaní dedičstva. Na základe toho tak bol majetok poručiťky rozdelený medzi dedičov na základe ich zákonných dedičských podielov s prihľadnutím na koláciu dedičského podielu dedičky J. O. započítaním majetku darovaného poručiťkou za jej života. Okresný súd Námestovo uznesením zo dňa 19.04.2018, č.k.: 2D/21/2008 rozhodol o dedičstve po poručiťke tak, že určil čistú hodnotu dedičstva na sumu vo výške 47.767,37 Eur, z ktorej práve predmetné hnuťel'né veci označené v uznesení ako položky č. 1 - 10 boli v hodnote 21.340,37 Eur. Keďže k dohode dedičov o hodnote majetku nedošlo, notárka ako súdom poverený súdny komisár vykonala predložené dôkazy a hodnota hnuťel'nych vecí pod položkami č. 1 -10 bola určená s prihľadnutím na znalecký posudok pod por. č. X/XXXX vypracovaný znalkyňou K.. A. A. menovanou Krajským súdom v Banskej Bystrici v odbore XXXXXXXX - umelecké diela, odvetvie XXXXXXXX - umenie výtvarné. Voči prvostupňovému uzneseniu bolo podané odvolanie, o ktorom rozhodol druhostupňový Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 27.09.2018, č.k.: 7CoD/9/2018-674 tak, že I. a II. výrok prvostupňového rozhodnutia o určení všeobecnej ceny majetku poručiťka, výške dlhov poručiťka, čistej hodnote dedičstva a o vyporiadaní dedičstva potvrdil. Uznesenie Okresného súdu Námestovo zo dňa 19.04.2018,

č.k.: 2D/21/2008, Dnot 106/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.09.2018, č.k.: 7CoD/9/2018-674 nadobudlo právoplatnosť dňa 11.12.2018 a vykonateľnosť v I. a II. výroku dňa 11.12.2018. Žalovaná tak rozporovala tvrdenia žalovaného a jeho nesúhlas s ocenením predmetných hnuťel'nych vecí, keďže ich hodnota spoločne v celkovej výške 21.340,37 Eur bola určená právoplatným rozhodnutím súdu. Spoluvlastnícke podiely k hnuťel'ným veciam boli rovnako určené rozhodnutím dedičského súdu, pričom spoluvlastnícky podiel žalobcu aj spoluvlastnícky podiel žalovanej bol určený ako XXXXXXX/XXXXXXXX, pričom alikvotná hodnota hnuťel'nych vecí k tomuto spoluvlastníckemu podielu je suma vo výške 6.451,98 Eur. Žalobca ďalej uvádza, že žalovaná údajne predala hnuťel'né veci a nakladala tak svojvoľne s vecami v režime podielového spoluvlastníctva dedičov bez súhlasu ostatných podielových spoluvlastníkov, pričom toto tvrdenie žalovaná považuje za nepreukázané. K predaju predmetných hnuťel'nych vecí žalovanou v skutočnosti nikdy neprišlo a preto žalovaná považuje žalobu žalobcu za nedôvodnú. Žalovaná dňa 28.06.2004 prostredníctvom poštového poukazu uhradila v prospech žalobcu sumu vo výške 158.925 Sk, t.j. 5.275,34 Eur (konverzný kurz 1 Eur = 30,126 Sk), ktorá v tom čase predstavovala % hodnoty hnuťel'nych vecí určenej podľa znaleckého posudku po zohľadnení nákladov na znalecký posudok. Žalobca však poskytnuté plnenie odmietol prevziať a dostal sa tak v pozícii veriteľa do omeškania. Žalovaná poukázala na § 522 a § 520 Občianskeho zákonníka. Žalovaná tiež uviedla, že plnenie žalovanej voči žalobcovi bolo dobrovoľné. Požiadavku žalobcu na zaplatenie sumy 6.451,98 Eur zodpovedajúcu jeho dedičskému podielu vo výške XXXXXXX/XXXXXXXX tak považovala za nedôvodnú, keďže žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal predaj hnuťel'nych vecí žalovanou a zároveň sám vo svojom návrhu označil predaj hnuťel'nych vecí za údajný. Keďže doposiaľ nedošlo k vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva dedičov k hnuťel'ným veciam označeným v dedičskom uznesení ako položky pod por. č. 1 - 10, žalobcovi nevznikol právny nárok na vyplatenie žalovanej sumy, v zmysle čoho žalovaná považuje žalobu žalobcu za nedôvodnú.

3. Žalobca sa k odporu žalovanej vyjadril podaním doručeným súdu dňa 07.12.2022 uvádzajúc, že v prvom rade predkladá súdu dva listy, jeden zo dňa 20.12.2021 a druhý list zo dňa 13.01.2022, ktorými žalobca žiadal žalovanú o zaplatenie dlžnej čiastky. Zároveň žalobca predložil potvrdenie Slovenskej pošty o doručení doporučených zásielok zaslaných 1. triedou. Žalovaná sa neunúvala odpovedať na listy žalobcu, preto žalobca podal žalobu. Právny zástupca žalovanej namietal v odpore, cit.: „Žalobca ďalej uvádza, že žalovaná údajne predala hnuťel'né veci a nakladala tak svojvoľne s vecami v režime podielového spoluvlastníctva dedičov bez súhlasu ostatných podielových spoluvlastníkov, pričom toto tvrdenie považujeme za nepreukázané. K predaju predmetných hnuťel'nych vecí žalovanou v skutočnosti nikdy neprišlo a preto považujeme žalobu žalobcu za nedôvodnú“. Okresný súd Námestovo na podnet žalobcu svojim rozhodnutím zo dňa 13.05.2011 ustanovil súdnych znalcov K.. J. D., N.. a K.. K. H. na určenie ceny hnuťel'nych vecí. Okresný súd Námestovo dňa 08.10.2012 zrušil uznesenie súdu zo dňa 13.05.2011 sp. zn. 2D/21/2008-154 a sp. zn. 2D/21/2008-155. V odôvodnení uviedol, že podaním zo dňa 21.06.2012 právny zástupca dedičky - žalovanej súdu oznámil, že hnuťel'né veci patriace do dedičstva po neb. W. O., ktoré mali byť predmetom znaleckého ocenenia, už boli predmetom predaja v roku 2004. Týmto dokumentom je vyvrátené tvrdenie žalovanej, že

k predaju hnuťel'nych vecí nikdy neprišlo, ktorý použila ako podstatný, zásadný, argument odporu proti platobnému rozkazu. Druhá námietka, týkajúca sa vzťahu dlžník - veriteľ, je nepodstatná, bezvýznamná, ináč povedané irelevantná, nakoľko žalobca dňa 28.06.2004 v žiadnom prípade nebol v pozícii veriteľa, čo dokazuje aj tvrdenie právneho zástupcu v odpore, cit.: „Nakoniec si dovoľujeme uviesť, že plnenie

žalovanej voči žalobcovi bolo dobrovoľné“. Pre žalobcu to bola nevyžiadaná zásielka, v prvom priblížení by sa to mohlo s určitou dávkou fantázie nazvať: peňažný poukážkový spam. Žiaľ, na základe argumentov uvedených v odpore, žalobca dospel k podozreniu, že vyššie uvedené neoprávnené dôvody odporu, sú snahou žalovanej v maximálne možnej miere oddialiť povinnosť plnenia uloženú platobným rozkazom s kalkuláciou predčasnej smrti žalobcu. Žalobca tak trval na plnení záväzku žalovanej ako dlžníka v plnej výške.

4. Žalovaná v duplike zo dňa 13.01.2023 uviedla, že v súdnom konaní o dedičstve po zosnulej poručiťelke W. O. vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 2D/21/2008 na výzvu súdu oznámiť miesto, kde sa hnutelné veci aktuálne nachádzajú, oznámil súdu podaním zo dňa 04.06.2012 vtedajší právny zástupca žalovanej skutočnosť, že hnutelné veci patriace do dedičstva po poručiťelke (položky č. 1 - 10, t.j. 7 ks obrazov, svietnik, cukornička, podnos) dedičia po spoločnej dohode v roku 2004 spoločne predali a výťažok z predaja po odrátaní nákladov na znalecký posudok bol rozdelený medzi dedičov. Žalovaná, tak ako to už uviedla aj vo svojom odpore, zaslala žalobcovi poštovú poukážku na výplatu sumy vo výške 158.925 Sk, ktorá predstavovala podiel žalobcu na finančných prostriedkoch utržených z predaja hnutelných vecí patriacich do dedičstva po poručiťelke. Okrem peňažnej poukážky zaslala žalovaná žalobcovi aj sprievodný list zo dňa 27.06.2004. Následne na ďalšiu výzvu súdu predložiť zoznam hnutelných vecí patriacich do dedičstva podaním zo dňa 21.06.2012 vtedajší právny zástupca žalovanej predložil súdu zoznam hnutelných vecí patriacich do dedičstva, ktoré boli predmetom predaja (položky č. 1 - 10, t.j. 7 ks obrazov, svietnik, cukornička, podnos) za cenu určenú znaleckým posudkom č. X/XXXX vo výške 642.900 Sk a výťažok z predaja po odrátaní nákladov za znalecký posudok činil pre jedného dediča sumu vo výške 158.925 Sk. Zároveň ďalej predložil aj zoznam hnutelných vecí patriacich do dedičstva, ktoré boli nepatrnej hodnoty a boli dedičmi odnesené na skládku odpadu. Nakoľko nebolo možné hnutelné veci po ich predaji oceniť, súd uznesením zo dňa 08.10.2012, č.k. 2D/21/2008-197 predchádzajúce dve uznesenia o ustanovení znalkyň zrušil. Ďalej, keďže po viacerých opakovaných námietkach žalobcu o hodnote dedičstva nedošlo k dohode dedičov o zaradení alebo nezaradení hnutelných vecí do dedičstva po poručiťelke ani k dohode o ich hodnote, hnutelné veci, resp. ich finančná hodnota zostali predmetom dedičstva po poručiťelke a tvoria tak položky č. 1 - 10 v uznesení Okresného súdu Námestovo o dedičstve zo dňa 19.04.2018, č.k. 2D/21/2008, Dnot 106/2014, právoplatné dňa 11.12.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.09.2018, č.k. 7CoD/9/2018-674. Hnutelné veci tak pripadli do podielového spoluvlastníctva všetkých dedičov, pričom žalobca aj žalovaná k nim nadobudli rovnaký spoluvlastnícky podiel vo výške XXXXXX/XXXXXXXX k celku. Vzhľadom ale na skutočnosť, že k predaju hnutelných vecí a finančnému vyrovnaniu medzi dedičmi došlo ešte pred právoplatným rozhodnutím súdu o dedičstve, vyporiadanie podielového spoluvlastníctva dedičov k hnutelným veciam tak de facto už bolo vykonané a nezakladá tak ďalšie peňažné nároky medzi jednotlivými dedičmi. Na základe uvedeného

žalovaná žiadala, aby súd žalobu zamietol a žalovanej priznal náhradu trov konania vo výške 100 %.

5. S účinnosťou od 01.06.2023 prešiel výkon súdnictva v civilných veciach (teda aj v tejto právnej veci) z Okresného súdu Bratislava II na Mestský súd Bratislava IV (v rámci tzv. reformy súdnej mapy).

6. Na pojednávaní konanom dňa 02.10.2023 právny zástupca žalovanej vyslovil skutkové tvrdenie, že peňažné prostriedky vo výške 158.925 Sk (t.j. 5.275,34 Eur) poukázané pôvodne dňa 28.06.2004 žalovanou prostredníctvom poštovej poukážky v prospech žalobcu neboli po odmietnutí prevzatia poukázanej sumy žalobcom žalovanej nikdy vrátené. Nakoľko sa pre zdravotnú indispozíciu žalobca pojednávania dňa 02.10.2023 ani ďalšieho pojednávania dňa 29.11.2023 osobne nezúčastnil, nemohol sa s uvedenou skutočnosťou oboznámiť a ani nemal možnosť sa k predmetnému skutkovému tvrdeniu právneho zástupcu žalovanej vyjadriť. V zmysle toho bola žalovanej uložená povinnosť vyjadriť sa v tejto veci písomne. Žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo vyjadrení zo dňa 07.12.2023 opätovne uviedla, že po poukázaní peňažných prostriedkov v prospech žalobcu cez poštovú poukážku nemala vedomosť o tom, že si žalobca poukázané peňažné prostriedky odmietol prevziať až do času, kedy sa to žalovaná dozvedela zo samotného doručeného návrhu na vydanie platobného rozkazu v predmetnom konaní. Takto poukázané peňažné prostriedky žalovaná považovala za žalobcom riadne prevzaté, pričom ich poukávanie žalovaná už skoršie v konaní preukázala predložením úradne osvedčenej kópie ústrižku poštovej poukážky zo dňa 28.06.2004. K súdom uloženej povinnosti preukázať skutkové tvrdenie prezentované právnym zástupcom žalovanej žalovaná uviedla, že jediným možným spôsobom jeho preukázania je kladné stanovisko poštového podniku k vybaveniu podanej reklamácie. Žalovaná prv takúto reklamáciu nepodala, nakoľko sumu považovala za prevzatú a žalobca toho času žalobkyňu neoboznámil s tým, že poukázané peňažné prostriedky odmietol prevziať. O tejto skutočnosti ju rovnako neinformoval ani počas prebiehajúceho dedičského konania. Zároveň žalovaná poukázala na skutočnosť, že odstupom času 19 rokov nie je možné reklamáciu poštovej služby podať,

čo vyplýva z bodu 2.10 Reklamačného poriadku Slovenská pošta, a.s. Toto tvrdenie bolo pritom rovnako prezentované právnym zástupcom žalovanej na pojednávaní konanom dňa 02.10.2023. Predmetný bod 2.10 reklamačného poriadku zavádza reklamačnú lehotu 6 mesiacov pre služby poskytované poštovým podnikom. Ďalej žalovaná uviedla, že povinnosť žalovanej na výplatu finančnej náhrady za hodnotu huteľných vecí nevyplýva zo žiadneho z listinných dôkazov predložených žalobcom, najmä nie z rozhodnutí súdov o prejednaní dedičstva po poručiťelke. Huteľné veci označené ako položky č. 1 až 10, ktoré boli predmetom dedičstva po zosnulej poručiťelke W. O. a ktorých hodnota je predmetom súdneho sporu, nadobudli dedičia uznesením Okresného súdu Námestovo zo dňa 19.04.2018, č.k.: 2D/21/2008, Dnot 106/2014, potvrdené uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.09.2018, č.k.: 7CoD/9/2018-674 do podielového spoluvlastníctva, pričom spoluvlastnícky podiel žalobcu a žalovanej bol určený rovnako vo výške XXXXXX/XXXXXXXX. Uvedené právoplatné rozhodnutia súdov o prejednaní dedičstva pritom neuvádzajú povinnosť výplaty žalovanej v prospech zvyšných dedičov. Deti poručiťelky vrátane žalobcu a žalovanej ako zákonní dedičia v prvej

dedičskej skupine v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia nadobudli vlastnícke právo v režime podielového spoluvlastníctva k predmetným huteľným veciam okamihom smrti poručiťelky. Časovo následné súdne rozhodnutia tak mali len deklaratórny charakter a vyprecizovali výšku spoluvlastníckych podielov jednotlivých spoluvlastníkov s ohľadom na koláciu jednej z dedičiek. Dedičia ako podieloví spoluvlastníci huteľných vecí nakladali so spoločnými vecami ešte pred právoplatným prejednaním dedičstva, pričom išlo o právom aprobované konanie a väčšinou spoluvlastníkov počítanou podľa veľkosti spoluvlastníckych podielov rozhodli o hospodárení so spoločnými vecami. Na základe spoločnej dohody podielových spoluvlastníkov boli huteľné veci označené ako položky pod č. 1 až 10 predmetom predaja a ďalšie huteľné veci po poručiťelke neoznačené v uznesení o prejednaní dedičstva odvezené ako bezcenné na skládku odpadu. Rovnako žalovaná poukázala aj na obsah odôvodnenia uznesenia Okresného súdu Námestovo zo dňa 08.10.2012, č.k.: 2D/21/2008-197 predloženého žalobcom, ktorým súd zrušil pôvodne ustanovené znalkyne z dôvodu, že huteľné veci boli už v roku 2004 predmetom predaja alebo likvidácie konaním dedičov. Žiaden z predložených listinných dôkazov tak nepreukazuje tvrdenie žalobcu, že predmetné huteľné veci scudzila žalovaná sama bez vedomia ostatných dedičov. Utržené peňažné prostriedky z predaja huteľných vecí boli po odrátaní nákladov za vyhotovenie znaleckého posudku rozdelené medzi podielových spoluvlastníkov, pričom žalobcovi boli peňažné prostriedky vo výške 158.925 Sk (t.j. 5.275,34 Eur) poukázané dňa 28.06.2004 prostredníctvom poštovej poukážky. Žalovaná mala zato, že v súdnom konaní nebolo relevantným spôsobom preukázané, že so spoločnými vecami v podielovom spoluvlastníctve dedičov poručiťelky by nakladala výlučne žalovaná. Vychádzajúc zo zásady, že dôkazné bremeno spočíva na tom, kto niečo tvrdí, možno skonštatovať, že žalobca dôkazné bremeno v konaní neunesol. Žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu zároveň vzniesla námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie pri subjektoch na strane žalovaného. Vychádzajúc zo skutočnosti, že podielové spoluvlastníctvo dedičov bolo zrušené a vyporiadané predajom, resp. likvidáciou huteľných vecí a následným rozdelením peňažných prostriedkov predstavujúcich kúpnu cenu za scudzené veci, právne úkony z podielového spoluvlastníctva zaväzujú všetkých podielových spoluvlastníkov bez rozdielu. Nakoľko nebolo v konaní doposiaľ preukázané, že k scudzeniu predmetných huteľných vecí patriacich do dedičstva po poručiťelke došlo výlučne konaním žalovanej, je nutné v žalobe označiť aj všetkých ostatných podielových spoluvlastníkov ako subjekty na strane žalovaného, inak takáto žaloba má vadu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie a je nutné ju bez ďalšieho zamietnuť. Žalovaná tak považovala žalobcom vymáhaný nárok za neexistujúci, pričom žaloba nemá právny základ. Nakoľko došlo k predošlému zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva k huteľným veciam dohodou podielových spoluvlastníkov, nemožno túto žalobu považovať za žalobu o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a rovnako ju tak nemožno považovať za žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže vznik bezdôvodného obohatenia nebol žalobcom dokázaný. Napriek uvedeným skutočnostiam žalovaná z opatrnosti vzniesla námietku premlčania v prípade, ak by súd bol toho názoru, že v konaní ide o bezdôvodné obohatenie žalovanej. Nakoľko mal žalobca možnosť oboznámiť sa so vznikom údajného bezdôvodného obohatenia žalovanej najneskôr dňa 30.06.2004 v deň odmietnutia prevzatia peňažného plnenia z poštovej poukážky,

považovala žalovaná právo žalobcu na vydanie údajného bezdôvodného obohatenia za premlčané.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s nasledovnými listinnými dôkazmi: znalecký posudok č. X/XXXX znalca: K.. A. A., poštová poukážka zo dňa 28.06.2004 na sumu vo výške 158.925 Sk, uznesenie Okresného súdu Námestovo č.k. 2D/21/2008, Dnot 106/2014 zo dňa 19.04.2018, uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 7CoD/9/2018-674 zo dňa 27.09.2018, uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 7CoD/2/2020-777 zo dňa 28.08.2020, úradne osvedčená kópia ústrižky poštovej

poukážky zo dňa 28.06.2004, lekárska správa zo dňa 10.05.2022, list žalobcu žalovanej zo dňa 20.12.2020 a dňa 13.01.2021 spolu s potvrdením o doručení, uznesenie Okresného súdu Námestovo č.k. 2D/21/2008-155 zo dňa 13.05.2011, uznesenie Okresného súdu Námestovo č.k. 2D/21/2008-154 zo dňa 13.05.2011, uznesenie Okresného súdu Námestovo č.k. 2D/21/2008-197 zo dňa 08.10.2012, výzva - urgencia - vyjadrenie AK JUDr. Peter Kovács zo dňa 04.06.2012 k č.k. 2D/21/2008, list žalovanej adresovaný žalobcovi zo dňa 27.06.2004, výzva - odpoveď AK JUDr. Peter Kovács zo dňa 21.06.2012 k č.k. 2D/21/2008, reklamačný poriadok Slovenskej pošty, a.s. účinný od 01.01.2023. Ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania strany nemali.

8. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav: z uznesenia Okresného súdu Námestovo č.k. 2D/21/2008, Dnot 106/2014 zo dňa 19.04.2018 súd zistil, že žalobca, žalovaná, U. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, D. a J.Í. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX, R., sú dedičmi po poručiteľke W. O., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom Č. J. XX, R.; medzi aktíva po poručiteľke boli zaradené aj nasledujúce hnutelnosti: 1/ obraz Spišská Kapitula, autor: Martin Benka, materiál a technika: plátno, olej, rozmery: 62x83 cm, v hodnote 11.617,87 Eur; 2/ obraz portrét Františka Skyčáka, autor: Jozef Planula, materiál a technika: olej preglejka rozmery: 97x73 cm, v hodnote 2.323,57 Eur; 3/ obraz portrét Gizely Skyčákovej, autor: Jozef Hanula, materiál a technika: olej preglejka, rozmery: 97x73 cm, v hodnote 2.323,57 Eur; 4/ obraz portrét R. O., autor: Mária Medvecká, materiál a technika: olej preglejka rozmery: 88x64 cm, v hodnote 1.925,25 Eur; 5/ obraz portrét Mons. Františka Skyčáka, autor: Hanko, materiál a technika: plátno, papierová fotocitlivá vrstva, technika anaplast, rozmery 35x29 cm, v hodnote 199,16 Eur; 6/ obraz Dve dievčatá/Kytica - na rube lepenky, autor: Mária Medvecká (vvdatá Weissová/Belanová), materiál a technika: olej, lepenka so štruktúrou, rozmery 32x44 cm, v hodnote 1.327,76 Eur; 7/ obraz Kosec, autor: Arnold Peter Weisz (Weiss) Kubínčan, materiál a technika: suchý pastel, prírodný polokartón nalepený na bielom kartóne, rozmery: 34x29 cm, v hodnote 829,85 Eur; 8/ strieborný svietnik so svietnikmi na štyroch ramenách a v strede, materiál: alpaka, rozmery: v. 31,5 cm, priemer: 39 cm, v hodnote 132,78 Eur; 9/ cukornička, materiál: postriebrená mosadz, rozmery: 12,5x14,5x10,5 cm v hodnote 63,07 Eur; 10/ podnos, materiál: striebro 800, rozmery: 47,5x38,5, nevážené v hodnote 597,49 Eur; spolu položky 1/ až 10/ v hodnote 21.340,37 Eur; zároveň súd vykonal vyporiadanie dedičstva tak, že dedičstvo uvedené v súpise aktív a pasív A/ Aktíva, I. Hnutelnosti položky 1/ - 11/ nadobúdajú žalovaná vo veľkosti 302337/1 000 000 - in k celku, žalobca vo veľkosti 302337/1 000 000-in k celku, U. T. vo veľkosti 302337/1 000 000-in k celku

a J. O., v 92989/1 000 000-ine k celku. Z poštovej poukážky zo dňa 28.06.2004 súd zistil, že žalovaná uvedenou poštovou poukážkou zasielala žalobcovi sumu vo výške 158.925 Sk. V liste žalovanej adresovanom žalobcovi zo dňa 27.06.2004 žalovaná uviedla, že zasiela žalobcovi jeho podiel z predaja hnutelného majetku; všetky veci sa predali za úradný odhad, čo činilo 642.900 Sk. Z uznesenia Okresného súdu Námestovo č.k. 2D/21/2008-197 zo dňa 08.10.2012 súd zistil, že uvedeným uznesením súd zrušil svoje predchádzajúce uznesenia č.k. 2D/21/2008-155 zo dňa 13.05.2011 a č.k. 2D/21/2008-154 zo dňa 13.05.2011, ktorými boli ustanovení znalci, a to z dôvodu, že podaním zo dňa 21.06.2012 doručeným súdu dňa 25.06.2012 právny zástupca žalovanej súdu oznámil, že hnutelné veci patriace do dedičstva po neb. poručiteľke W. O. ktoré mali byť predmetom znaleckého ocenenia už boli predmetom predaja v roku 2004; pri predaji hnutelných vecí v roku 2004 dedičia vychádzali z cien určených znalcom - K. A. A., v znaleckom posudku č. 6/2004; ostatné hnutelné veci, ktoré sú predmetom dedičstva a neboli predmetom predaja a rozdelenia prostriedkov z predaja v roku 2004 boli na základe spoločného rozhodnutia dedičov, z dôvodu nepotrebnosti a bezcennosti odvezené na skládku komunálneho odpadu, pričom klavír - krídlo PETROF predala za čiastku 1.000 Sk dedička J. O.; z uvedeného je zrejmé, že súdom ustanovení znalci nemôžu vypracovať znalecké posudky v lehote určenej súdom, pretože im v tom bráni vyššie uvedená prekážka (neexistencia predmetu ocenenia).

9. Podľa § 139 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne.

10. Podľa § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka, o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd.

11. Podľa § 141 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spoluvlastníci sa môžu dohodnúť o zrušení spoluvlastníctva a o vzájomnom vyporiadaní; ak je predmetom spoluvlastníctva nehnuteľnosť, dohoda musí byť písomná.

12. Podľa § 460 Občianskeho zákonníka, dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiťela.

13. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

14. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

B2-51C/8/2022

9

15. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

16. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. Aplikáciou citovaných ustanovení právnych predpisov na zistený skutkový stav a po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť. V predmetnej veci medzi stranami nebolo sporné, že žalobca a žalovaná sú dedičmi po poručiiteľke W. O.. Žalobca požadoval od žalovanej zaplataenie sumy 6.451,98 Eur, ktorá zodpovedala veľkosti podielu 302337/1000000 za položky 1/ - 10/ hnutelných vecí v zmysle uznesenia Okresného súdu Námestovo č.k. 2D/21/2008, Dnot 106/2014 zo dňa 19.04.2018. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že predmetné hnutelné veci patriace do dedičstva po poručiiteľke W. O. už boli predmetom predaja v roku 2004. Uvedené vyplýva z uznesenia Okresného súdu Námestovo č.k. 2D/21/2008-197 zo dňa 08.10.2012, ktorým súd zrušil svoje predchádzajúce uznesenia, ktorými boli ustanovení znalci, a to z dôvodu, že podaním zo dňa 21.06.2012 doručeným súdu dňa 25.06.2012 právny zástupca žalovanej súdu oznámil, že hnutelné veci patriace do dedičstva po neb. poručiiteľke W. O. ktoré mali byť predmetom znaleckého ocenenia už boli predmetom predaja v roku 2004. Pri predaji hnutelných vecí v roku 2004 dedičia vychádzali z cien určených znalcom - K.. A. A., v znaleckom posudku č. X/XXXX. Ostatné hnutelné veci, ktoré sú predmetom dedičstva a neboli predmetom predaja a rozdelenia prostriedkov z predaja v roku 2004 boli na základe spoločného rozhodnutia dedičov, z dôvodu nepotrebnosti a bezcennosti odvezené na skládku komunálneho odpadu. Uvedené vyplýva aj z listu žalovanej adresovaného žalobcovi zo dňa 27.06.2004, v ktorom žalovaná uviedla, že zasiela žalobcovi jeho podiel z predaja hnutelného majetku, pričom všetky veci sa predali za úradný odhad, čo činilo 642.900 Sk. Následne žalovaná prostredníctvom poštovej poukážky zo dňa 28.06.2004 zaslala žalobcovi sumu vo výške 158.925 Sk. Žalobca však tvrdil, že uvedené peňažné prostriedky vo výške 158.925 Sk neprevzal. Naproti tomu žalovaná tvrdila, že peňažné prostriedky vo výške 158.925 Sk poukázané pôvodne dňa 28.06.2004 žalovanou prostredníctvom poštovej poukážky v prospech žalobcu, neboli po odmietnutí prevzatia poukázanej sumy žalobcom žalovanej nikdy vrátené, a že po poukázaní peňažných prostriedkov v prospech žalobcu cez poštovú poukážku nemala vedomosť o tom, že si žalobca poukázané peňažné prostriedky odmietol prevziať až do času, kedy sa to žalovaná dozvedela zo samotného doručeného návrhu na vydanie platobného rozkazu v predmetnom konaní, a že takto poukázané peňažné prostriedky žalovaná považovala za žalobcom riadne prevzaté. Súd zdôrazňuje, že povinnosť žalovanej na výplatu finančnej náhrady za hodnotu hnutelných vecí nevyplýva zo žiadneho z listinných dôkazov predložených žalobcom, najmä nie z rozhodnutí súdov o prejednaní dedičstva po poručiiteľke.

18. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že právna úprava dedičského práva vychádza z tzv. delačného princípu. Dedičstvo sa nadobúda ipso iure smrťou poručiiteľa bez toho, aby bol na to potrebný prejav vôle dediča. Ak je dedičov po poručiiteľovi viac, prichádzajú do úvahy ako potenciálni dedičia všetci. Pokiaľ ide o vstup týchto (viacerých) dedičov do záväzkových vzťahov nezanikajúcich smrťou poručiiteľa, treba ich v uvedenom medziobdobí považovať za spoločných nositeľov práv, ktoré vyplývajú z daných záväzkových vzťahov. Uznesenie súdu, ktorým sa potvrdzuje nadobudnutie dedičstva, slúži len na deklarovanie právneho stavu, ku ktorému došlo s účinkami ku dňu smrti poručiiteľa. Pre dedičov má toto uznesenie význam legitímácie, ktoré osvedčuje ich postavenie ako právnych nástupcov poručiiteľa. Dedičstvo sa v zmysle ustanovenia § 460 Občianskeho zákonníka nadobúda smrťou poručiiteľa, čo znamená, že na prechod práv a povinností tvoriacich predmet dedičstva dochádza - aj napriek nevyhnutnosti inherencie štátu pri nadobúdaní dedičstva (rozhodné skutočnosti sú predmetom zistenia pred štátnym orgánom na túto činnosť a rozhodovanie povolaným) - už v okamihu a bezprostredne smrťou fyzickej osoby. Preto dedič na to, aby mohol disponovať so svojimi vecami (ktoré boli predmetom dedičstva), nepotrebuje súdne rozhodnutie o vydaní týchto vecí (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 28.07.2005, sp. zn. 33 Odo 777/2004). Dedičov je teda treba v období od smrti poručiiteľa až do rozhodnutia súdu o potvrdení nadobudnutia dedičstva považovať za spoluvlastníkov vecí patriacich do dedičstva so všetkými právami

a povinnosťami spoluvlastníkov (pozri § 139 Občianskeho zákonníka), pričom pomer spoluvlastníckych podielov sa riadi pomerom dedičských podielov (pozri R 42/1974). Jediného dediča treba v takom prípade považovať za vlastníka veci. Tento jediný dedič má právo domáhať sa vydania veci od toho, kto ju neprávom zadržáva (§ 126 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Ak je dedičov viac, môžu sa domáhať vydania veci za obdobných podmienok ako spoluvlastníci. V období medzi nadobudnutým dedičstvom (§ 460 Občianskeho zákonníka) a potvrdením o nadobudnutí dedičstva (§ 482 a § 483 Občianskeho zákonníka) sú z právnych úkonov týkajúcich sa majetkových práv z dedičstva povinní a oprávnení voči iným osobám všetci dedičia poručiť, ktorí dedičstvo dosiaľ neodmietli, a to spoločne a nerozdielne. Ich dedičský podiel pritom vyjadruje mieru, akou sa dedičia navzájom podieľajú na právach a povinnostiach týkajúcich sa majetkových práv z dedičstva. K uvedenému treba dodať, že aj dedičia sú v období medzi nadobudnutím dedičstva a potvrdením nadobudnutia dedičstva, prípadne schválením dohody o vyporiadaní dedičstva, oprávnení veci, ktoré patria do dedičstva, v medziach zákona držať, užívať, požívať ich plody a úžitky a nakladať s nimi (§ 123 Občianskeho zákonníka).

19. Právne pomery všetkých spoluvlastníkov k tretím osobám týkajúce sa celej veci upravuje ustanovenie § 139 ods. 1 Občianskeho zákonníka tak, že z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne (solidárne). Toto zákonné ustanovenie je právnou skutočnosťou, ktorá zakladá uvedený solidárny záväzok. Nie je rozhodujúce, či tento právny úkon vybavoval niektorý zo spoluvlastníkov z vlastnej vôle alebo so súhlasom ostatných, alebo či konali v nejakej záležitosti všetci spoluvlastníci spoločne. Je však potrebné, aby tento právny úkon bol platný nielen v zmysle všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 34 a nasl.), ale aj podľa § 139 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka. V prípade, ak sa jedná o prevod spoločnej veci, účastníkmi zmluvy o prevode spoločnej veci musia byť všetci spoluvlastníci. Na účinný prevod preto nestačí právny úkon jedného z nich, aj keď by bol urobený so súhlasom všetkých ostatných spoluvlastníkov. Predaj spoločnej veci je totiž právnym úkonom smerujúcim k zániku tohto vzťahu u všetkých spoluvlastníkov. Preto jeho účastníkmi musia byť všetci spoluvlastníci; v opačnom prípade by išlo o porušenie ustanovenia § 123 Občianskeho zákonníka, a teda o právny úkon absolútne neplatný (§ 39 Občianskeho zákonníka). V tejto súvislosti súd poukazuje na R 30/1993: „Ak je dedičov viac a pred skončením dedičského konania nakladala s vecou, ktorá je predmetom dedenia, a darovaciu zmluvu uzavrela iba pozostalá manželka, ide o právny úkon v rozpore s ustanovením § 130 ods. 1 OZ (teraz § 123 - pozn.) a v dôsledku toho neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka.“

20. Vzhľadom na vyššie uvedené v prípade, ak žalovaná nakladala s predmetnými hnutelnými vecami v čase od smrti poručiťky až do rozhodnutia súdu o potvrdení nadobudnutia dedičstva (a teda tieto hnutelnosti boli v spoluvlastníctve dedičov) bez súhlasu žalobcu ako spoluvlastníka, tak by podľa názoru súdu, nakoľko účastníkmi prevodu neboli všetci spoluvlastníci (všetci dedičia), išlo o porušenie ustanovenia § 123 Občianskeho zákonníka, a teda o právny úkon absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca tvrdil, že žalovaná bez jeho súhlasu si privlastnila všetky hnutelnosti, ktoré údajne odpredala a získané prostriedky po odpočítaní vynaložených nákladov na znalecký posudok rozdelila medzi dedičov a dňa 28.06.2004 žalobcovi odoslala prostredníctvom Slovenskej pošty sumu 158.925 Sk. Žalobca tiež tvrdil, že uvedenú čiastku neprebral, a to z dôvodu neprimerane nízkej ceny niektorých položiek ohodnotených znalcom, nepreukázaných dokladov potvrdzujúcich skutočnú cenu odpredaných predmetov a s tým spojené dôvodné podozrenie o predajnej cene, ktorá mohla podstatne prevýšiť cenu znaleckú a v neposlednom rade svojvoľným nakladaním s hnutelnosťami v priebehu dedičského konania a to bez súhlasu žalobcu. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že žalobca teda už v roku 2004 (konkrétne najneskôr dňa 30.06.2004, kedy odmietol prevziať peňažné plnenie z poštovej poukážky), mal vedomosť o tom, že žalovaná nakladala s hnutelnosťami v priebehu dedičského konania a to bez súhlasu žalobcu a teda žalobca už v roku 2004 mal vedomosť o neplatnosti prevodu. V prípade, ak bol majetkový prospech získaný plnením z neplatného právneho úkonu, podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa jedná o bezdôvodné obohatenie. Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Bezdôvodné obohatenie získané z absolútne neplatného právneho úkonu vzniká od samého vzniku právneho úkonu. Objektívna premlčacia doba začne teda plynúť už od vzniku takéhoto právneho úkonu. Subjektívna premlčacia doba začne plynúť odvtedy, keď sa oprávnený dozvie, že bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal. Tieto okolnosti sa oprávnený obvykle dozvie už v čase vzniku absolútne neplatného právneho úkonu.

21. S ohľadom na to, že žalovaná v prípade, ak by súd bol toho názoru, že v konaní ide o bezdôvodné obohatenie žalovanej, vznesla námietku premlčania (nakoľko žalobca mal možnosť oboznámiť sa so vznikom údajného bezdôvodného obohatenia žalovanej najneskôr dňa 30.06.2004, t.j. v deň odmietnutia prevzatia peňažného plnenia z poštovej poukážky), súd považoval túto námietku premlčania za dôvodne vznesenú. V prípade, ak na strane žalovanej z dôvodu, že nakladala s huteľnými vecami bez súhlasu žalobcu, vznikol majetkový prospech, žalobca sa so vznikom bezdôvodného obohatenia žalovanej oboznámil najneskôr dňa 30.06.2004, kedy odmietol prevziať peňažné plnenie z poštovej poukážky z dôvodu svojvoľného nakladania s huteľnosťami v priebehu dedičského konania bez súhlasu žalobcu. Súd teda dospel k záveru, že v danom prípade už uplynula tak subjektívna premlčacia doba (dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil), ako aj objektívna premlčacia doba, nakoľko k bezdôvodnému obohateniu došlo už v čase vzniku absolútne neplatného právneho úkonu (v roku 2004).

22. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že nakoľko žalovaná v priebehu konania vznesla námietku premlčania, pričom súd túto námietku posúdil ako dôvodnú, súd nemohol uplatnený nárok priznať, a teda žalobu bolo potrebné zamietnuť.

23. Súd navyše poukazuje aj na to, že v konaní nebolo jednoznačne preukázané, že k scudzeniu predmetných huteľných vecí patriacich do dedičstva po poručiťke došlo výlučne konaním žalovanej tak, ako to tvrdil žalobca (žalobca v tejto súvislosti nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie, napríklad výsluchom ostatných dedičov). V prípade, ak účastníkmi prevodu boli viacerí dediči, bolo podľa názoru súdu potrebné pre úspech v spore označiť aj týchto dedičov ako subjekty na strane žalovaného, inak takáto žaloba má vadu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie a je nutné ju bez ďalšieho zamietnuť.

24. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, keď úspešnej žalovanej priznal voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní, odo dňa jeho doručenia, na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.